מנחת חובה ונאמר הבא מנחת נדבה מה מנחת נדבה מעונה הגשה אף מנחת חובה מעונה הגשה, מה למנחת נדבה שכן מעונה שמן ולבונה, מנחת סוטה תוכיח, מה למנחת סוטה שכן מעונה תנופה, מנחת נדבה תוכיח, *יחזור הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן ששתו לקמיצה ושתו להגשה אף אני אביא מנחת חומא ששוה להן לקמיצה תשוה להן להגשה, מה להצד השוה שבהן שכן הוכשרו לבא בעשיר כבעני תאמר במנחת חומא שלא הוכשרה, לבא בעשיר כבעני, תלמוד לומר את המנחה, רבי שמעון אומר הבאת לדבות מנחת העומר להגשה, וכן הוא אומר *והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן והקריבה לרבות מנחת סוטה להגשה ה) וכן הוא אומר *והקריב אותה אל המזבח, ודין הוא ג) ומה מנחת חומא שאינה מעונה תנופה אינו דין שמעונה הגשה, מה למנחת חומא שכן באה חיטין, מנחת העומר תוכיח, מה למנחת העומר שכן מעונה שמן ולבונה, מנחת חומא תוכיח וחזור הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן ששתו לקמיצה ושתו להגשה אף אני אביא מנחת סוטה ששתותה להן לקמיצה תשוה להן להגשה מה להצד השוה שבהן שכן לא הוכשרו לבא קמח תאמר מנחת סוטה שהוכשרה לבא קמח, תל"ל והקריבה, יהודה אומר הבאת לרבות מנחת סוטה להגשה וכן הוא אומר *והביא את סרבנה עליה, אבל מנחת העומר לא צריכא קרא, מאי טעמא, מדינא קא אתיא ומה מנחת חומא שאינה מעונה תנופה מעונה הגשה מנחת העומר שמעונה תנופה אינו דין שמעונה הגשה מה למנחת חומא שכן באה חיטין, מנחת סוטה תוכיח, מה למנחת סוטה שכן באה לברר עון ג) ומזכרת עון היא, מנחת חומא תוכיח, וחזור הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שכן שוו לקמיצה ושוו להגשה אף אני אביא מנחת העומר ששוותה להן לקמיצה תשוה להן, *לגשה ומאי *פרכת הבי שמעון, פריך הבי מה להצד השוה שבהן שכן מצוין ורבי יהודה אורבה הוא מעייה מפי הנך דמנין דלא משכחת לה כלל, אי אינו אומר "והבאת" אלא שיחיד מתנדב ומביא מנחה אחרת חוץ מאלה שבעון, דין הוא מביא מנחה מן הדמתין חובה ומביא מנחה מן השעורין חובה, אף יחיד שמביא מנחה מן הדמתין נדבה (יכול) יביא מנחה מן השעורין נדבה, ת"ל אלה, אין לי אלא אלה, אי אינו אומר אלה אלא לאומר הרי עלי מנחה שמביא חמישתן, ת"ל מאלה רצה אחת מביא, רצה חמישתן מביא, רבי שמעון אומר "את המנחה" לרבות שאר מנחות ד) בגון מנחת נגרים מנחת נשים, להגשה, יכול שאני מרבה אף שתי הלחם ולחם הפנים? ת"ל ה) מאלה ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא שתי הלחם ולחם הפנים? מרבה אני שאר מנחות שיש מהן לאישים ומוציא אני *שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהן לאישים, והלא מנחת נסכים כולה לאישים יכול יהא מעונה הגשה, ת"ל והקריבה, והא אפיקתיה, והקריב, ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא מנחת נסכים מרבה

מנחת נדבה מעונה הגשה אף מנחת חובה מעונה הגשה, מה למנחת נדבה שכן מעונה שמן ולבונה, מנחת סוטה תוכיח, מה למנחת סוטה שכן מעונה תנופה, מנחת נדבה תוכיח, יחזור הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן ששתו לקמיצה ושתו להגשה אף אני אביא מנחת חומא ששוה להן לקמיצה תשוה להן להגשה, מה להצד השוה שבהן שכן הוכשרו לבא בעשיר כבעני תאמר במנחת חומא שלא הוכשרה לבא בעשיר כבעני, תלמוד לומר את המנחה, רבי שמעון אומר הבאת לרבות מנחת העומר להגשה, וכן הוא אומר *והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן והקריבה לרבות מנחת סוטה להגשה ה) וכן הוא אומר *והקריב אותה אל המזבח, ודין הוא ג) ומה מנחת חומא שאינה מעונה תנופה מעונה הגשה מנחת העומר שמעונה תנופה אינו דין שמעונה הגשה